

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.40/2023/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. június 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2023. január 31. napján kihirdetett 38.B.172/2022/29. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 219.643,- (kettőszáztizenkilencezer-hatszáznegyvenhárom) forint.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a vádlott személyi igazolványának száma száml.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék a 2023. január 31. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozott, 38.B.172/2022/29. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét testi sértés büntetében (Btk. 164. § (3) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) állapította meg, ezért 2 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

A felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejére elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét, amelynek keretében külön magatartási szabályként rendelte el, hogy Terhelt1 a pártfogó felügyelet tartama alatt nyilvános helyen ne fogyasszon szeszest.

Rendelkezett arról is, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetére azt börtönben kell végrehajtani, ez esetben a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, az ügy sértettje által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, s rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[2] A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést súlyosítás végett, a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása és közügyek gyakorlásától eltiltás alkalmazása érdekében.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.88/2023/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést változatlanul fenntartva azt emelte ki, hogy a felülbírálat korlátozott, a törvényszék az elsőfokú eljárás során a perrendi szabályok megtartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a fellebbviteli eljárásban nem támadható ítéleti tényállást állapított meg, amelyből helytálló következtetést vont a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabása körében az enyhítő körülmények elsőfokú bíróság általi értékelésével túlnyomórészt egyetértett, hangsúlyozta azonban, hogy a vádlotti megbánás jeleként a sértett részére megfizetett 250.000,- Ft teljesítésének ténye ítéletszerkesztési hiba folytán az ítélet indokolásában került rögzítésre, holott azt a tényállás részeként szükséges figyelembe venni. Ezen túlmenően további enyhítő körülményként látta indokoltnak értékelni azt a körülményt, hogy a súlyosabb eredményre a terhelt hanyag gondatlansága terjedt ki.

Álláspontja szerint azonban mindemellett a helytállóan rögzített súlyosító körülmények olyan nyomatékkal bírnak, hogy összességében az elsőfokon kiszabott büntetés súlyosbítása indokolt, a többmozzanatú, garázda jellegű elkövetés mellett a szubszidiaritás miatt látszólagos alaki halmazat külön súlyosító körülmény nem lehet.

Mindemellett az elsőfokú bűnügyi költség összege tekintetében is pontosítást tartott szükségesnek, mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla nyilvános ülésen eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítélet változtassa meg, a felfüggesztésre és pártfogó felügyeletre, az azzal összefüggő magatartási szabályok előírására vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzze, a vádlottat hosszabb taramú szabadságvesztésre ítélje, őt a közügyek gyakorlásától is tiltsa el, egyúttal a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 219.643,- Ft-ban állapítsa meg, egyebekben hagyja helyben az elsőfokú ítéletet.

[4] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az ügyész az átirat tartalmát maradéktalanul fenntartva, okiratok csatolásával igazolta, hogy a Soproni Járási Ügyészség az előző nap előterjesztett, B.520/2022/13. számú vádirata szerint Terhelt1 2021. november 14. napját megelőzően kábítószer fogyasztott, a tőle 2021. november 14. napján vett vizeletmintából delta-9-THC-COOH-t mutattak ki, mely kannabisz fogyasztására utal, ezért Terhelt1t az ügyészség a Btk. 178. § (6) bekezdésében meghatározott a kábítószer fogyasztásával és csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerzésével elkövetett kábítószer birtoklásának vétségével vádolja.

Az általa újonnan becsatolt okiratokra hivatkozással kifejtette, hogy határozatában ugyan az elsőfokú bíróság a vádlott személyiségében időközben bekövetkezett pozitív irányú elmozdulásra, változásokra hivatkozott, az utóbbi vádemelés ténye, illetőleg az a körülmény, hogy a terhelt a rendelkezésre álló 1 éves időtartamot az ún. elterelésre nem használta ki, azt mutatja, hogy az ezen ügyekben fennálló felelősségét a vádlott nem érzi át, nem tesz meg mindent, hogy az eljáró hatóságok előtt a jövőbeni törvénytisztelő életmód folytatására irányuló készségét igazolja, valószínűsítse.

A felülbírált elsőfokú ítélet is tartalmaz az előéleti adatok között egy 2020. évi próbára bocsátással kapcsolatos előzményi határozatot, amelynek a próbaideje alatt követte el a vádlott a terhére rótt cselekményt.

Nem maradhat értékelés nélkül, hogy a terheltet egyszer már próbára bocsátották, az akkor alkalmazott pártfogó felügyelet sem érte el az utóbbi fejlemények tükrében a szükséges hatást, a terhelt a hat alkalomból álló drogprevenciós foglalkozáson sem vett részt az adatok szerint, azaz egy komoly fenyegetettségű bűncselekménnyel összefüggő büntetőeljárás hatálya és súlya alatt állva sem volt képes igazolni a megjavulását.

Fenti indokok alapján tett indítványt a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezésnek történő helytadásra.

[5] A vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen előterjesztett perbeszédében arra mutatott rá, hogy az ügyész által utóbb előterjesztett okiratokkal érintett ügyben

adminisztratív tévedés áll fenn, ugyanis konkrét tudomása van arról, hogy a vádelhalasztást követően védenca 1 éven belül megkezdte az elterelést, azon több alkalommal részt is vett, és éppen a fellebbviteli nyilvános ülés napján kell azon újabb alkalommal megjelennie. Minderre figyelemmel az utóbb előterjesztett vádirat védenca vonatkozásában nem a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása felé mutató vagy arra alkalmas személyi körülmény.

Ekörben a védő kifejtette, hogy amennyiben a vádlott nem járna a drogprevenációs foglalkozásra, maga is feltétlenül osztaná a végrehajtandó szabadságvesztés szükségszerű alkalmazására irányuló ügyészi álláspontot, a fennálló valós körülményekre tekintettel azonban igazolható, hogy Terhelt1 jövőképében az idők folyamán olyan jelentős változás következett be, hogy érdemes a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére.

Hivatkozott mindemellett arra a tényre, hogy időközben a sértett részére a sérelemdíj utolsó előtti részletének átutalására is sor került, egyúttal kifejezte védenca hajlandóságát arra, hogy a fentiekén túlmenően a sértett vagyoni kárának teljes egészét megtéríti.

A védő a védenca terhére rótt bűncselekmény minősítésével összefüggésben rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság befejezett, eshetőleges szándékkal megvalósított életveszélyt okozó testi sértés büntetést állapította meg, ezzel szemben a fellebbviteli főügyészség az átiratában arra hivatkozik, hogy az eredmény vonatkozásában a vádlott hanyag gondatlan bűnössége áll fenn, amely enyhítő körülményként értékelendő.

Utóbbi elfogadása esetén azonban a védői álláspont szerint a vádlott cselekménye a Btk. 164. § (1) bekezdés, (9) bekezdés c) pontja szerint, gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértésként bírálendő el.

[6] Amennyiben pedig a másodfokú bíróság nem osztaná ezen jogi álláspontot, rámutatott arra, hogy a büntetési célok eléréséhez ebben az esetben is elegendő a hosszabb időre felfüggesztett maximális tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmazása és a pártfogó felügyelet elrendelése.

Álláspontja szerint az utóbb eltelt időben védenca bebizonyította, hogy méltó arra az utolsó lehetőségre, hogy a bíróság vele szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását felfüggeszse, ekörben hivatkozott személyi körülményeire, barátnőjét azóta eljegyezte, munkahelyén is előrehalad, már műszakvezető beosztásban dolgozik, munkáltatói jellemzése szerint megbízható munkaerő.

Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a vádlott újfent a megbánásának adott hangot és a személyi körülményei időközbeni kedvező irányú változásairól számolt be.

[7] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett ügyészi fellebbezés tartalmára és irányára, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, és a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra, valamint az ügyészség által csatolt okiratok tartalmára figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva felülbírálta.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3) és (4) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[8] A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1), továbbá a 608. § (1) és 609. § (1) bekezdésében foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

A felülbírálat során összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ennek során a fentebb meghivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt cselekményt. Megfelelően eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

[9] A vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítésével kapcsolatosan – az erre vonatkozó védői érveléssel összefüggésben – elsődlegesen arra kell rámutatni, hogy fogalmilag az életveszély a halál bekövetkezésének reális lehetőségét jelenti, és rendszerint olyan esetben állapítható meg, amikor a testi sértési cselekmény megvalósításának eredményeként megindul az az okfolyamat, amely a halálos eredmény irányában halad, általában azonban fennáll annak a lehetősége, hogy ebbe az okfolyamatba orvosilag beavatkozva az életveszély megszűnjék, és a halál bekövetkezésének az elhárítását célzó beavatkozás sikerre vezessen.

Az életveszély fennállása orvosi kérdés, a 16. számú Módszertani Levél meghatározza az életveszély fogalmának orvosi kritériumait, az életveszély fogalma független a gyógytartamtól, 8 napon belül gyógyuló sérülés is minősülhet életveszélyes jellegűnek.

A Módszertani Levél megkülönbözteti a közvetlen és a közvetett életveszélyt, közvetlen az életveszély az életfontosságú szervek, szervrendszerek sérülése, súlyos belső vagy külső vérvesztés és pl. koponyaűri vérzés esetében, ellenben közvetett az életveszély olyan esetekben, amikor a sérülés valamely testüreg megnyitásával jár, amikor a sérülésekhez sokk járul, amikor akármilyen csekély mértékben az agyállomány vérzik, stb. Az életveszély közvetlen vagy közvetett voltának a büntetéskiszabás szempontjából van jelentősége, ugyanakkor ez a bűncselekmény jogi értékelését nem érinti. Ezért az állandó és egységes ítélkezési gyakorlat értelmében abban az esetben is életveszélyt okozó testi sértés befejezett alakzata – s nem csupán annak a kísérlete – valósul meg, ha az életveszély közvetett jellegű (BH 1984/478., BH 1988/211., BH 1990/363.).

Az életveszélyt okozó testi sértés ítélkezési gyakorlatában gyakori az olyan eset, amikor az elkövető a szemmel láthatóan ittas állapotban lévő sértettet olyan erővel üti meg, löki fel, vagy egyéb módon bántalmazza, hogy a korlátozott reflextevékenység folytán a sértett a külső erőbehatás következtében nem képes a testhelyzetén változtatni, és a földre csapódva életveszéllyel járó koponyacsonttörést, vagy agyállomány sérülést szenved el. Ilyen esetekben a bekövetkezett eredmény tekintetében az elkövetőt (általában, és mint a jelen esetben is) hanyag gondatlanság terheli.

Fentiekkel szemben a gondatlanságból elkövetett, életveszélyt okozó testi sértést az követi el, aki magatartásának életveszélyt okozó következményeit előre látja, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, illetőleg aki az említett következményeket azért nem látja előre, mert a kellő figyelmet vagy körültekintést elmulasztja.

A gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége kizárólag a bűnösség tekintetében tér el a szándékos testi sértés büntettétől, az elkövető pszichikai viszonya *mind az elkövetési*

magatartás, mind pedig az eredmény vonatkozásában a Btk. 8. §-a szerinti gondatlanság valamelyik formája szerint alakul.

A fentiek értelmében nem foghat helyt a védői érvelés, a vádlott többmozzanatú testi sértési magatartást tanúsított, egyenes szándéka kiterjedt arra, hogy a sértettnek súlyos testi sérüléseket okozzon, ennek tudati ténye mind a szórakozóhelyen leadott ütéssel, mind pedig a parkolóban kivitelezett lefejelő mozdulattal összefüggésben megállapítható, a terhelti magatartás közvetetten életveszélyes körülményeket idézett elő, amely jogi értelemben tényleges életveszélyt jelent, egyúttal azonban megállapítható az is, hogy a vádlotton kívül eső okból, elsősorban a körülmények szerencsés alakulása folytán, a véletlennek tulajdoníthatóan nem alakult ki közvetlen életveszélyes állapot.

Miután pedig a fentiekből következően az elkövető pszichikai viszonya az elkövetési magatartás tekintetében a szándékosság súlyosabb megítélésű formája szerint alakult, szóba sem kerülhet a gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés megállapíthatósága.

Az is nyilvánvaló a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy a keményburok feletti vérzés a sértett esetében a homlok jobb oldalát ért közepes, tompa erőbehatás miatt alakult ki ütés-ütődés során, az ajak repesztett sérülése az adott területet ért vádlotti ütés során, míg a sértett orrcsonttörése a parkolóban történt vádlotti lefejeléssel összefüggésben alakult ki, a keményburok feletti vérzés pedig a sértett földre esése során jött létre.

Az elsőfokú ítéletben rögzített személyi és előéleti körülményekkel összefüggő tények csak annyiban pontosítandók, hogy az ügyész által becsatolt, előző nap előterjesztett B.520/2022/13. számú vádirattal összefüggésben van folyamatban büntetőeljárás kábítószer birtoklásának vétsége miatt, a vádlottal szemben korábban vádelhalasztásra került sor.

Kiegészítendő a tényállás azzal, hogy a megállapodás szerinti 250.000,- Ft kifizetését követően a vádlott további részletekben fizette meg a sértetti sérelemdíjat, amelyből már csak egy részlet van hátra.

[10] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőket, ennek keretében azt a pontosítást kellett tenni, hogy a vádlott időközben az 1.000.000,- Ft-os sérelemdíj túlnyomó részét megfizette a sértettnek, az eredmény vonatkozásában fennálló hanyag gondatlanságra tekintettel mellőzni kellett az eshetőleges szándékkal történt megvalósításra vonatkozó utalást, és kifejezetten nagy nyomatékú enyhítő körülményként volt szükséges értékelni az eredmény vonatkozásában fennálló negligenciát.

[11] Összességében az ügyész által a fellebbviteli eljárásban becsatolt okiratok tartalma sem kérdőjelezte meg azon következtetés helytállóságát, miszerint a terhelt életvezetésében és jövőképeben a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időben jelentős mértékű kedvező irányú változás következett be, a munkaszervezeti hierarchiában történt előrelépése folytán a munkaviszonyból származó rendszeres jövedelméből saját és élettársa megélhetését is önállóan képes biztosítani, az adatok alapján tartózkodik az éjszakai szórakozóhelyek látogatásától, a mértéktelen italfogyasztástól és drogfogyasztástól, az életkörülményei az adatok szerint rendezettebbekké váltak, a társadalmi elvárásokkal egyeztethető célokat tűzött ki maga elé, a sértett részére nem vagyoni kártérítést, sérelemdíjat teljesít folyamatosan, így a jelen üggyel érintett bűncselekményével egyidejűleg megvalósított drogabúzust kompenzálандóan a kábítószerprevenciós kezelésen, foglalkozásokon való részvétele mellett van kellő alap olyan konklúzió levonására is,

miszerint a vádlottal szemben a büntetésalkalmazás kettős célja – nyilvánvalóan utolsó lehetőségként – tényleges szabadságelvonás nélkül is elérhető.

[12] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla nyilvános ülés keretében elbírálva az előterjesztett ügyészi fellebbezést, a Győri Törvényszék jogorvoslattal támadott határozatát a Be. 606. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bűnügyi költség vádlott által viselt összegét érintően a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján, az orvosszakértő tárgyalási jelenlétének díjazásával összefüggésben megváltoztatta, az egyéb rendelkezései tekintetében pedig törvényes és megalapozott elsőfokú határozatot a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2023. június 22.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. január 31. napján kelt, 38.B.172/2022/29. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. június 22.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke